

[Arne Melchior]

Jeg synes nok, at hr. Jens Thoft forenklede meget og gik meget vidt i sin viden om, hvad der var skrupforkert, og jeg skal anholde noget, jeg bemærkede. Hr. Jens Thoft nævnte et tilfælde med en restskat på 85.000 kr. og erklærede, at det altså ikke kunne ske, uden at der var en hensigt om at skaffe sig billige lån; sådan noget kunne ikke ske af vanvare, men måtte være en planlagt gratis låntagning, og hr. Jens Thoft var meget forarget over et tilfælde af den art. Meget mere skånsom var han over for et tilfælde, hvor en fotograf skulle have inddrevet et beløb, der i hvert fald lå godt på den anden side af 100.000 kr., og som altså var en skattegæld. Her gik forargelsen på, at man noget hurtigt og kraftigt gav sig til at inddrive denne gæld. Men der må vel også i dette tilfælde være den omstændighed, at man ikke sådan kommer til at være i restance med hundredetusinder – det drejede det sig vist om; nu blev der altså indkradset 100.000 kr. i skat – uden at der også bag det må ligge en hensigt.

Jeg ved godt, at hr. Jens Thoft har ført sig meget stærkt frem i radioen i netop denne sag, og jeg holder ikke meget af, at vi drøfter enkeltsager her fra Folketingets talerstol. Jeg skal bare gøre opmærksom på, at der er et misforhold mellem forargelsen på den ene side og det stærke forsvar for skyldneren i det andet tilfælde, og da hr. Jens Thoft er revisor, ved han godt, at det pulserende liv former sig vældig forskelligt for forskellige mennesker, og at det derfor ikke er så enkelt.

Da hr. Jens Thoft var oppe til en replik, fremdrog han et andet eksempel, som han havde kendskab til, og det er da rigtigt, at det er meget vanskeligt at udforme reglerne således, at de absolut ikke kan gøres til genstand for misbrug. Den, der søger den absolutte retfærdighed, vil nok komme til at gøre mere skade end gavn; det er derfor, at udvalgsarbejdet i disse ting vil være så vigtigt, og det vil fru Bente Juncker i Skatteudvalget og hr. Nør Christensen i Retsudvalget vide at tage sig af på grundig og fair måde.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg skal medgive hr. Arne Melchior, at han har ret; der er et misforhold, og det hænger sammen med to ting.

For det første hænger det sammen med, at jeg talte om et gennemsnit. Folk, der benytter § 59-indbetalingerne, har i gennemsnit 85.000 kr. i restskat, og det er altså temmelig meget, når der er tale om et gennemsnit. Det betyder jo, at nogle ligger meget langt over, og hvis hr. Arne Melchior og jeg har indbetalt 500 kr. for at slippe for renterne af de sidste 500 kr., fordi det var 25.500 kr., vi kom til at skyldte, så er det jo med til at trække gennemsnittet dramatisk ned, og der er jo faktisk mange af de dér småindbetalinger efter § 59. Derfor mener jeg, at vi skal være opmærksomme på, at et gennemsnit på 85.000 kr. taler for, at nogle misbruger det ganske voldsomt, og dér nævnte jeg så denne repræsentant for de liberale erhverv, som i de sidste 5 år havde haft § 59-indbetalinger på et sted mellem 172.000 og 225.000 kr. Jeg vil bede de pågældende om at rette henvendelse direkte til udvalget, så det kan blive gjort bekendt med sådanne konkrete sager; det synes jeg kan være nyttigt.

Så til sidst om pressefotografen. Dér synes jeg egentlig at hr. Arne Melchior har ret, når han siger, at den pågældende jo ikke uforvarende er kommet til at skyde skattefar over 100.000 kr., for det må den pågældende jo have gjort, det kan jeg også erkende. Det mener jeg hr. Arne Melchior har ret i, men forskellen er dér, at den pågældende kommer til at betale renter og udpantningsgebyr osv. Det er dyre renter, og de bliver endnu dyrere, hvis forslaget her vedtages, mens de typiske § 59-betalere er folk, der har styr på deres økonomi og i realiteten stjæler rentefordelen fra os andre. Når en skatteyder kommer til at skyldte ¼ mio. kr. i restskat, har han i realiteten haft denne kvarte million kroner mere stående på sin kassekredit i over et år, og det er da noget værd, skulle jeg hilse og sige.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne kvittere for hr. Jens Thofts replik, som jeg synes var fair og relevant, og skal derfor gentage, at sigtet er der nok ikke så stor uenighed om. Jeg føler såmænd også, at der ikke er så stor uenighed mellem ministrene og hr. Jens Thoft på dette område.

Jeg vil godt benytte lejligheden til – sikkert på ret manges vegne, også en del af ordførernes – at rette en gratulation til skatteministeren og hans embedsstab for den meddelelse, vi fik i